

industrifolk

Glomfjord Industripark
Nr. 7 Desember 2010

Grunn til å smile: SiC-sjef i Glomfjord Wenche Olsen smiler bredt over å ha kapret en ny kunde. Her sammen med prosessingeniør Thomas Henschel (t.v.) og toppsjef Dr Lothar Jacob fra SiC Processing i Tyskland.

SIC TIL NORSUN

Alt ved SiC Processing-etableringen har vært i skarp rute, men slurryfabrikken har til nå utnyttet bare halvparten av

sin kapasitet. Det er det slutt på, for bedriften har signert en ny og viktig kunde i tillegg til REC. SIDE 6-7

KOM INN:
Anders D. Torrissen (32) ble inspirert av svigerfar. SIDE 22

GÅR UT:
ekteparet Bjarne (64) og Åse Flaatt (61) takker for seg. SIDE 12-13

SKAL BLI:
Lise Mørsvik (38) støtter staben på Mono. SIDE 15

VI GRATULERER...

Vi skriver straks 2011, og neste utgave av Industrifolk kommer i slutten av februar. Dermed gratulerer vi alle med runddag i perioden 1. januar-1. mars!

60 år

Helge Bjarne Johannessen, Yara, 2. januar
Ella B. Karlsen, Meløy vgs., 26. januar
Bjarne Robertsen, BIS, 22. februar
Odd Nikolaisen, BIS, 6. februar

55 år

Alan Shave, BIS, 21. februar
Villy Sørsandmo, Scan Crucible, 13. januar

50 år

Jon Roger Pedersen, Yara, 2. januar
Svein Åge Korsnes, Yara, 21. februar
Anna Shestakova, REC Wafer Mono, 7. februar
Tommy Andersen, REC Wafer Multi, 18. januar
Ragnar Mikalsen, BIS, 12. januar

45 år

Finn Åge Andersen, Yara, 17. februar
Jim Egil Hansen, EWOS, 23. januar
Torbjørn Bach, REC Wafer Multi, 7. januar

40 år

Elisabeth R. Olsen, EWOS, 9. februar
Pia Hillestad, Meløy vgs., 13. januar
Margaretha Storjord, REC Wafer Multi, 12. februar
Elisabeth Solhaug, BIS, 9. februar

35 år

Espen Johansen, Yara, 28. februar
Jens-Bernhard Tindvik, REC Wafer Mono, 20. februar
Tommy Heian, REC Wafer Multi, 13. januar

30 år

Ole-Kristian Pedersen, SiC processing, 7. februar.

25 år

Alexander V. Johansen, Yara, 5. januar
Sandra Roksoy, REC Wafer Mono, 17. januar
Ann Torild Hillestad, REC Wafer Mono, 14. februar
Anette Lorentsen, REC Wafer Mono, 27. februar

20 år

Wilhelm Leonhardsen, Yara, 30. januar
Tommy Norum, REC Wafer Multi, 22. februar

Sånn litt på etterskudd gratulerer vi dessuten Josten Myrvang i SiC Processing med 20-årsdagen, som var 13. desember.

Rettelse

I november-utgaven kom vi i skade for å lyve feil mor på **Jørgen Heen Andersen** (24) i Yara. Han er bror til **Ragnhild** (34), ikke sønn! Vi beklager raptusen og håper de begge oppfatter glippen som en skjult kompliment. Og takk for påminnelsen til **Frank Andersen** i Haugvik Industriarbeiderforening, som med stor glede erkjenner farskapet til dem begge!

- Rundt meg i PKL har jeg en fantastisk organisasjon med mange dyktige folk, fastslår Herulf Olsen (i midten på bildet til venstre). Siden 1. desember er han ny driftssjef i pakkeri, kai og lager, og har for eksempel veteranene Magne Bergli (t.v.) og Egil Kolvik med seg på laget.

HERULF NY PKL-LEDER

- Å lytte, diskutere en sak, ta en beslutning. Det er dette jeg liker – jeg har det i kjøttet, og har alltid likt veldig godt å jobbe med folk!

Herulf Olsen (47) smiler bredt fra sin helt ferske posisjon i Yara. Fra 1. desember er han driftssjef i avsnittet pakkeri, kai og lager, PKL. Etter godt over 20 år i ulike vedlikeholdsfunksjoner i Hydro og Yara, har han altså skiftet fokus til drift.

- Ja, i en periode framover skal jeg faktisk ha begge disse jobbene, for jeg har sagt ja til å beholde vedlikeholdssjef-jobben fram til en ny person er funnet der, forklarer Herulf.

SKIFT TIL DRIFT

Vi møter ham tre etasjer over kaia på hans nye kontor som han for få uker siden overtok etter Erik Knutssøn. Sistnevnte har nemlig flyttet til Øvre og overtatt etter Oddmund Storaker posisjonen som sjef for HMSK, altså helse, miljø, sikkerhet og kvalitet. - I stort sett alle år har jeg jo vært Fullgjødsla-mann og jobbet med vedlikehold. Men jeg synes det var spennende i perioden som driftskoordinator i FVO, som startet med Pål Hestad som driftssjef, sier Herulf, opprinnelig fra Lavangen, men Meløy-mann fra sent 80-tall.

- PKL er området jeg har vært minst i, men jeg har alltid syntes det er et interessant område, med alt fra måten de jobber på og får logistikken til å fungere, utstyret de har og at det er et positivt miljø med trivelige folk som viser at de stiller opp når det må tas et ekstra tak.

22 ÅR I PARKEN

Selv har herr Olsen stilt opp for gjødselproducenten i Glomfjord siden mai 1988. Da møtte han nemlig på jobb første gang i instrumentavdelingen, og etter ulike funksjoner der, ble han fra 1995 leder for automasjons- og elektroavdelingen. Senere kom altså perioden som driftskoordinator i Fullgjødselfabrikken, før Herulf ledet et toårig prosjekt for systematisk drift og vedlikehold i alle fabrikkområder. Så fulgte et lite "avbrekk" der han gikk over til REC Wafer Multi som vedlikeholdssjef, men 1 ½ år senere var han "hjemme" igjen, og da i samme type stilling i Yara. Som han har stått i til han nå altså har overtatt ledelsen av driften og om lag 40 ansatte i PKL.

LYTTE-LEDER

- Jeg har jobbet med folk i hele mitt yrkesliv, og liker det veldig godt. Å lytte, diskutere, ta beslutninger – det er dette jeg har i kjøttet, og jeg tror en styrke jeg har som leder er at jeg

er lyttende.

- Meeen, jeg er jo en prathæst også – det er vel en slags uvane at jeg er glad i å prate. Men når jeg er ute der og prater med folk så får jeg jo også mange innspill! Herulf benytter anledningen til å framheve at han i PKL får spille på lag med mange særdeles kompetente karer, som for eksempel Egil Kolvik og Magne Bergli, som vi møter på en tur innom kaikontoret.

HJELPE HVERANDRE

- Utfordringer nå, da?
- En viktig utfordring er å effektivisere lastingen av båtene, og selv om en del er uavklart rundt dette med containerhavn, er jeg overbevist om at slik lasting kan effektivisere oss betydelig.
- En annen sak er hvordan vi kan bli mer effektive ved å viske ut noen grenser mellom produksjonsområdene. For eksempel at Fullgjødsla og vi kan dele på ressursene, at vi

hjelpe hverandre med bemanning og utnytte ressursene bedre. Ikke fordi vi skal klare oss med mindre folk, men det kan for eksempel gjøre behovet for vikarer mindre.

CONTAINER-PLUSS

- I framtiden går all gjødsel fra Glomfjord ut i bulk? Eller?
- Nei, nei, slett ikke. Dette svinger, og akkurat nå er vi i en periode der vi faktisk pakker mye. Slik vil det nok også være i fortsettelsen. Men vi var jo en stund redd for dette, at småsekkpakkeriet i ettertid skulle vise seg å bli en feilinvestering. Men slik det ser ut nå er det tvert imot.
- Men jeg har tro på at det finnes områder det definitivt kan jobbes mer effektivt på. For eksempel framstår det som tungvint i dag å skulle huke så mange sekker på kaia og kjøre så mange paller. Jeg ser derfor fram til utviklingen av containerhavn, avslutter Herulf Olsen.

LARS LÆRER

Han synes det er inspirerende å ha en flink nabo, og vil bli like flink. Nybakt Mono-sjef Lars Jilkén understreker alvorret, men mener markedet og hardt arbeid skal redde den ferske fabrikk.

Det er allerede gått to måneder med bratt læringskurve for REC Wafer Monos nye fabrikkdirektør. Lars Jilkén tiltrådte 18. oktober.

- Joda, jeg spør mye. Gjør man ikke det, da lærer man jo ikke! smiler den svenske wafersjefen over en kaffekopp i Monokantina.

For nå skal både han og staben på om lag 200 vise hva de kan. Høy produksjon, tjene penger.

- Multi-fabrikk drives fantastisk bra, den er kanskje den mest veldrevne i hele REC. Det er inspirerende å ha en så flink nabo, og det er klart vi kan bli like flinke ved å lære av dem!

FÅR OVERSIKT

Sine 14 første dager gikk han i lære i produksjonen. Nå fortsetter Lars å sette seg inn i den tilsynelatende enkle produksjonsprosessen for wafer – men også det kompliserte puslespillet det er å nå skulle

øke volumet ut av fabrikk, raskt.

- Ja, jeg begynner å få litt oversikt. Men enkelte viktige og komplekse områder må jeg bruke tid for å forstå, for eksempel betydningen og virkningen av rett kvalitet på slurry. Og ovnene våre: man skulle tro at når de var ladet, og man trykket på en knapp, så kom det i utgangspunktet ut en perfekt ingot. Men det gjør det ikke uten videre, og dette er det viktig for meg å forstå godt nok, understreker han.

DELTA LEDERSKAP

Lars Jilkén har altså byttet både jobb og bostedland i høst. Fra toppsjef i Volvo Construction Equipment i Hallsberg i Sverige, til toppsjef i REC Wafer Mono i Glomfjord, Norge. Innledningsvis, altså fram til påske, deler han imidlertid lederskapet med Roar Karlsen, en av RECs beste menn på igangsetting av nye waferfabrikker. Det har "lugget" til dels kraftig i opprampingen av industrigigantens eneste monowafer-fabrikk, og nå krever eierne at produksjonen nær dobles i løpet av det kommende året.

- Vi er definitivt på rett vei, og i den korte tiden jeg har vært her, har jeg allerede merket at stemningen har snudd seg. Det var mismot, men nå retter folk ryggen litt mer – det ser lysere ut.

- Husk at markedet etterspør produktet vårt sterkt, og kvaliteten er god. Det handler om å få opp volumet, og det er jo bare snakk om hardt arbeid for å få dette til.

MÅ FORUTSE

Nå er han opptatt av at det må jobbes strukturert og med is i magen. At ikke for mange tiltak må gjøres samtidig og for raskt, slik at effekten bli uoversiktlig. Når ting er tilsynelatende kaotisk, må man ha fokus på det viktigste først.

- Det merkes at alt går bedre nå, men mye gjenstår før det slipper helt og at vi blir forutsigbare.

- Som betyr?

- At vi for eksempel vet hva produksjonen vår blir den neste uken. At vi kan forutse effekten av ting mer enn at det først er i etterkant at vi skjønner hva som skjedde og hvorfor.

MÅ SNU I 2011

Fabrikkdirektøren har klokkertro på kommende Mono-suksess, men er like klar på alvoret:

- I løpet av neste år må vi vise at vi kan tjene penger. Ingen bedrift kan over tid betale for å bli kvitt produktet sitt, slik vi faktisk har gjort. Så klarer vi ikke å snu dette i 2011, så er det slutt – så knallhardt er det, understreker han. Uten at dette er et scenario verken han eller andre ser for seg.

- Vi må huske at produktet vårt er sterkt etterspurt. Ja, om noen år kan det være slik at situasjonen er helt snudd sammenliknet med i dag, og at vi kan snakke om ytterligere utvidelser i Glomfjord. Men nå må vi først vise oss tilliten verdig og få hodet over vannflaten, slår Mono-sjefen fast.

- Fabrikk er flott og mottakelsen har vært god. Nå skal jeg lære enda mer om waferproduksjon, forteller Lars Jilkén, som er fabrikkdirektør i REC Wafer Mono siden 18. oktober.

- I den korte tiden jeg har vært her, har jeg allerede merket at stemningen har snudd seg. Det var mismot før, men nå retter folk ryggen litt mer, mener Mono-sjefen.

SIC KAPRET NORSUN

Slurryfabrikken ble bygget for å betjene den sterkt økende REC Wafer-produksjonen. Men siden SiC Processing fortsatt har halve produksjonskapasiteten ledig, er det en spesielt hyggelig nyhet fabrikkssjef Wenche Olsen kan dele:

- Ja, vi har i høst undertegnet kontrakt med Norsun, og nå kommer det containere fra Årdal til Glomfjord hver eneste uke! Forhandlingene som har pågått siden i tidlig-sommer er altså avsluttet på hyggelig vis: SiC Processing i Glomfjord har fått en ny kunde! Dermed betjener Wenche Olsen & Co. fra i høst ikke bare nabo REC Wafer, som slurryfabrikken ble etablert for. Nei, også Bjørseth-etablerte Norsun, som altså sender slurry nordover for å bli re-generert og deretter returnert i ulike komponenter for å bli mikset der nede.

STOR, HYGGELIG NYHET

- En stor og hyggelig nyhet da den kom i høst, og den ble svært godt mottatt av alle ansatte, smiler Wenche.
- Det er mye artigere å kjøre linjene for fullt, og denne nye avtalen merkes. Dagene er blitt litt travlere, og det er bra, mener hun. Slurryfabrikken er konstruert for betydelig større kapasitet enn det som utnyttes i dag. En av årsakene er at opprampingen ved REC Wafer Mono tar lengre tid enn det man forutså ved byggestart. Av de tre slurrylinjene har i praksis bare 1,5 vært utnyttet til nå.
- Vi har faktisk produsert for Norsun siden tidlig i oktober, etter prøveproduksjonene i sommer. Men det var onsdag 17. november at kontrakten formelt ble undertegnet.

- FORDI VI LEVERER

For fabrikkssjefen er signeringen nok en bekreftelse på at det jobbes godt og riktig ved den påkostede spinoff-bedriften til REC. Både under den offisielle åpningen på sensommeren i år og i andre sammenhenger er SiC Processing blitt framhevet som noe nær et mønsterbruk i parken, for eksempel på orden, renhold, helse, miljø og sikkerhet.

- Det er klart at det ligger en betydelig planlegging og kostnad bak transporten mellom Årdal og Glomfjord, men når partene mener at det er verdt det, viser det at vi har en styrke i at vi leverer god kvalitet, fastslår Wenche.

- Og vårt mål er at det volumet vi er enig om i kontrakten, bare skal øke. Vår konkurrent i denne sammenhengen er selskapet Metallkraft i Kristiansand, og vi skal selvsagt arbeide for å få en enda større leveranse til Norsun.

STOR, LEDIG KAPASITET

Slurryfabrikken i Glomfjord har nemlig, som nevnt, rikelig produksjonskapasitet. For: da planene ble spikret i 2007, parallelt med REC utbyggingsvedtak for Mono-fabrikken, la man inn slurry-kapasitet nok til å kunne betjene nok en Mono-utbygging. Produksjonskapasiteten utnyttes faktisk bare om lag 50 prosent i dag.
- Mono trenger hele neste år for å kunne nærme seg sine produksjonsmål. Får ikke dette konsekvenser for dere?

- Vi tok konsekvensen av forsinkelsen der allerede i november i fjor. Da bestemte vi oss for å bremse den planlagte oppbemanningen slik at vi i dag har i underkant av 60 ansatte.

- Nå er det både spennende og utfordrende å skulle betjene to ulike kunder, for det krever oss en del ekstra, for eksempel når det gjelder gode kvalitetssystemer, forteller Wenche.

Industrifolk

Utgiver: Mediehuset Meløy AS
Ansvarlig redaktør: Edmund Ulsnæs
Tekst og foto: Edmund Ulsnæs
Layout: Ellinor Ann Skaret
Trykk: Forretningstrykk AS

Kontaktinformasjon:
Mediehuset Meløy AS
Spilderneset 12, 8150 Ørnes
Kontor Glomfjord Industripark:
Schalthuset, 3. etg.

Tlf: 75 75 06 00 Mob: 99 29 99 08
E-post: edmundul@online.no

Stor stas da SiC-ansatte Roy Hoff og Aleksander Myrvang (nærmest) kunne klargjøre snora for ordføreren under den offisielle åpningen 16. september. Nå kan staben og ledelsen glede seg over å ha fått en ny og viktig kunde.

- Vårt mål i samarbeidet med Norsun er selvsagt at volumet bare skal øke etter hvert, fastslår fabrikkssjef Wenche Olsen. Her sammen med besøkende fra SiC Processing i Tyskland, nemlig prosessingenør Thomas Henchel (t.v.) og toppsjef Dr Lothar Jacob.

SiC Processing etablerte fabrikk i Glomfjord for å regenerere sagevæske, eller slurry, for de to ekspanderende REC Wafer-bedriftene

på stedet. Nå skal fabrikken levere også til andre kunder.

NYE JOBBER, NYE FAGBREV

Erlend måtte det, Per-Helge ønsket det. Dermed meldte de overgang fra skift til dagtid. Nå kan begge ta i mot ferske fagbrev på sitt nye fagfelt, nemlig logistikk.

To voksne REC-karer med etter hvert lang erfaring i waferproduksjonen kan i disse dager motta sine fagbrev i materialeadministrasjonsfaget. Under fagbrevutdelingen for 2010 stod nemlig Erlend Steffensen (29) og Per-Helge Svendsen (45) på den lange lista over dem som i år har skaffet seg konkret bevis for ny og økt kompetanse.

KROPPEN SA STOPP

- Jeg har alltid likt å gå skift, og gjorde det i mange år. Men kroppen min sa rett og slett i fra, for det ble for lite søvn. På det verste sov jeg ikke mer enn 1-2 timer pr. døgn, og selv om det i en periode fungerte bra å gå bare formiddags- og ettermiddagsskift, måtte jeg rett og slett slutte, forklarer Erlend en del av bakgrunnen for at han ikke lenger går skift i produksjonen.

Den opprinnelige sørfoldingen gikk i lære i Syrefabrikken til Yara etter kjemi- og prosessfag i Glomfjord. Over i REC Wafer Multi jobbet han fra 2003 som operatør og senere avløser for produksjonsleder. Etter et vikariat på logistikk satte Steffensen seg altså på skolebenken en kveld i uka over et halvt år, tilrettelagt av bedriften. Etter praksisperiode på logistikk i Mono-fabrikken i forbindelse med utbyggingen, er han der nå på fast basis. På privaten er han blitt neverdaling med samboer Stina Brattøy, og familieførøkelse venter til våren.

PASSET BEDRE

Per-Helge fra Ørnes tok opprinnelig videregående skole med allmenne fag, deretter elektro, før han meldte flytting til Bodø og jobbet i alt i 10 år som montør for Telenor. Tilbake i Meløy ble det først 1 ½ år ved daværende hanskefabrikken, før han meldte seg til tjeneste i waferproduksjonen. I juni passerer han 11 år på jobb for REC Wafer Multi – produksjonsleder helt til overgangen til logistikk for tre år siden.

- Først var det bare for å prøve det ut, for jeg trivdes godt både med skiftplanen og å gå skift. Men kona går jo også skift, og man var litt lei av styret med å skaffe barnepass. Og det er ingen tvil om at kroppen min er i bedre rytme nå – det var en utfordring det å skulle få sove ordentlig etter nattskift.

MÅ LIKE KONTROLL

Så, når Industrifolk møter dem, er de altså å regne for fast inventar i logistikkavdelingen.

Den som formelt er samordnet i de to REC-bedriftene fra i sommer, og som i det daglige og praktiske også samkjøres mer og mer, nå som Mono-fabrikken rampes opp mot full produksjon.

- Det er travle dager – litt vel mye av og til, men jeg liker at det er en allsidig jobb. Stadig nye utfordringer, ingen dager er like, mener Erlend.

- Enig, det er en allsidig jobb som jeg trives godt i, fortsetter Per-Helge.

- Av natur er jeg litt kontrollfreak, og på logistikk bør du være litt sånn, eller: i hvert fall

Bakgrunnen er ulik, men de to waferveteranene Erlend B. Steffensen (t.v.) og Per-Helge Svendsen har begge byttet fagfelt i bedriften. Dagtid og logistikk passer de to tidligere skiftarbeiderne godt, og nå har de fått nye kompetansebevis.

må du være strukturert, og like å ha kontroll på ting. Jeg er veldig bevisst på at vi er til for produksjonen, og det dreier seg om å bruke den erfaringen man har til å gjøre ting smartere hele tiden, mener han.

64 FÅR KOMPETANSEBEVIS

58 fagbrev og 4 svennebrev. Det er tallene for 2010 når Opplæringskontoret MBS foretar sin tradisjonelle fagbrevutdeling.

AMBULANSEFAGET

Jim Helge Andersen

AUTOMATIKERFAGET

Michael André Jensen

AUTOMATIKK-MEKANIKERFAGET

André Asp Andersen
Kim Roger Erntsen

BARNE- OG UNGDOMS-ARBEIDERFAGET

Tina Benedikte Bjørklund
Marita Katrin Johansen
Lill Mari Nilsen

ELEKTRIKERFAGET

Mats Bernhoff Mathisen
Simen Endré Kibsgaard

FAGOPERATØRFAGET, KJEMISK TEKNISK INDUSTRI

Silje Eidissen
Christopher Evensen Fredheim
Bjørn Olav Gudbrandsen
Fred-Inge Gundersen
Charlotte Høvring
Christer Olsen
Lars Even Skogli

HELSEARBEIDERFAGET

Trine Buschmann Hågensen
Synnøve Renate Karlsen

INDUSTRIMEKANIKEFAGET

Tord Olsen Bjerkeli
Kurt Steve Brattøy
Torbjørn Fagervik
Roger Sørvalg

INSTITUSJONSKOKKFAGET

Iris Eilén Grønås
Susanne Våtvik

KONTOR- OG ADMINISTRASJONSFAGET

Maiken Therese Nygård Hansen

INDUSTRIØRLEGGERFAGET

Lill-Elisabeth Jensen

KJEMIPROSESSFAGET

Ellen Lisell Andersen
Stine Mevik Edvardsen
Lotte Kristin Johansen
Lene Marie Jørgensen
Christer Kolvik

KOKKFAGET

Line Svartis

MATERIALADMINISTRASJONSFAGET

Alexander Vågan Johansen
Christian Johansen
Per Helge Svendsen
Erlend Bech Steffensen

OMSORGSARBEIDERFAGET

Ann Kristin Karlsen

PLATEARBEIDERFAGET

Jørgen Paulsen

PRODUKSJONSTEKNIKKFAGET

Cate Maryon Antonsen
Ragnar Bekkvik
Petter Johansen Breimo
Geir Jonny Fagerli
Kai Uwe Garske
Helge Gerhardsen
Jonny Hansen
Jesper Aunet Hestdahl
Marius Høyvåg Hestmark
Jan-Roar Jørgensen
Lill Marita Kristensen
Henrik Krogh
Werner Johan Krokstrand
Joakim Myrvang
Rune Norum
Ronald Inge Pettersen
Ståle Strøm Robertsen
Espen André Strand
Rasim Özdemir

RENHOLDSOPERATØRFAGET

Björg Tortenvik

SVENNEBREV RØRLEGGERFAGET

Tor Arne Falk

SVENNEBREV TØMRERFAGET

Kevin Kildal
Preben Mathisen
Ørjan Myrvang

Kom og kjøp:til inntekt for Marias children home! smiler (f.v.) Ullrikke Antonsen, Astrid Midthun og Susanne Johansen fra kjemi- og prosessfag, 2B.

...mens Johanna Amundsen (t.v. på bildet til venstre) og Benedicte A. Norum (begge TIP 1c) solgte røykalaks, og Ida Endal (t.v. på bildet til høyre) og Sunniva Sørskår (begge helse- og sosialfag 1), de solgte småkaker til fotografen.

30.000,- TIL ESTLAND

Yrende folkeliv og nær 30.000 kroner til Estland. Ny suksess for den tradisjonelle solidaritetsdagen ved videregående.

De frammøtte kunne gjerne himle imponert med øynene, for nok en gang hadde ansatte, faglærere og elever vært helt nederst i skuffene og hentet opp mengder av kreativitet, fingerferdighet og matkunst. Ispedd godt humør og gjestfrihet. Så ble det da også solgt julemiddager, laks, kaker, boller og pyntegjenstander for den store gullmedaljen under

årets solidaritetsdag. Rettere sagt 25-30.000 kroner.

I KØ FOR JULEMAT

Allerede før startskuddet klokka 15 på denne ettermiddagen den 9. desember hadde mange valgt seg kantineplass og varmet setet. Så bar det i kø for å få servert utmerket juletallerken. Dernest gikk det slag i slag, for eksempel for elevene på helsearbeider vg2, som fristet med julegrøt og gløgg, hjemmestrikkede bamser og sukkertøy. Mens elevene på barne- og ungdomsarbeider vg2 imponerte med sine smykker, blomster og kort – laget av eggkartonger!

MAT, GEVINSTER, SHOW

Mens maten gjerne får stor oppmerksomhet hos oss som har levd en stund, er det ofte aktiviteter som faller i smak for barna. På solidaritetsdagen fikk de for eksempel pynte flott pepperkaker, og prøve seg på å lage røyblink med filing og pussing. Tombola er alltid populært, og mange barn kunne forsyne seg pent i gevinsthaugen. Under del 2 av dagen ble arrangementet "flyttet" til kulturhuset, altså kakekafé, auksjon og show med korsang, dans, film og musikk. Det respektable overskuddet av den innholdsrike dagen går til Maria childrens home i Tallinn i Estland.

Juletallerken under solidaritetsdagen er en høydare for mange, og dette året ble ikke noe unntak. Få ledige plasser i kantina, og bak disken hadde Johnny Svendsgård, Ella B. Karlsen og Kristin det travelt i serveringen.

Klasserom 413 var spesielt kreativt. Indianne Olsen på barne- og ungdomsarbeider vg2 viser fram vakre blomster i papp, mens Tyra Eline L. Ingebrigtsen får lov til å pynte de flotte pepperkakene.

...og så var det koret, da, som på sedvanlig vis underholdt. Med ansatte ved skolen, ledet av Bjørge Tinnan.

GÅR AV - SAMMEN

De møttes på skrivestuen i -67, da skri-versken renskrev ingeniørens kladd. Senere har de gjennomført lange karrierer for gjødsel-produsenten i hvert sitt avsnitt. Når går Bjarne og Åse Flaata av med pensjon. Sammen.

Han er trønder, hun glomfjording. Han har jobbet med vedlikehold og prosjektering, hun med IKT og brukerstøtte. Men til felles har de at de denne vinteren går av med pensjon etter lange karrierer for Hydro/Yara. Bjarne og Åse Flaata. De fant hverandre på skrivestua i 1967.

- Ja, jeg skrev når ingeniørene kom med kladdene sine. Det var der vi traff hverandre, smiler Åse (61) og blunker til Bjarne (64). Vi møter ekteparet til avskjedsintervju i Industrifolk. Bjarne har formelt gått av allerede – datoen var 30. november. Åse står ut januar.

ET PRIVILEGIUM

De har altså spandert det meste av yrkeslivet sitt på samme bedrift, de to.

- Jeg har vært med hele veien siden vi pakket gjødsel i papirsekker med fem lag og til i dag, der det meste er automatisert. Når jeg har stått til jeg er 64 år, så er det jo fordi det har vært interessante prosjekter å jobbe med og et godt miljø på nedre fabrikkområde. Og det er et privilegium å bli senior i denne bedriften, der arbeidsmiljøet er så bra, mener Bjarne.

- Jeg kjenner på at utviklingen på datasiden har vært voldsom, og det har vært interessant å være med hele veien. De jeg jobber sammen med på IKT sitter jo helt andre steder, og de er flinke til å ta vare på ho gamlemor – sjefen min er 37 år. Jeg er i et godt nettverk, men kjenner at jeg ikke tar ting like lett lengre. Men det er jo artig at en av døtrene mine ringer meg, da, når

hun skal hjelp til noe med datamaskinen, smiler Åse.

NORD-NORSK KVALITET

Snart kan de altså møte en ny vår. Sammen, som pensjonister. Hva vil de huske best når de har gått ut portene for siste gang?

- Et solid fabrikkmiljø med tidvis dyktig ledelse og gode samarbeidsforhold mellom operatører og mellomledere. At vi i fellesskap fant gode løsninger, begynner Bjarne. - Og folk i Nord-Norge har en ekstra kvalitet i sitt gode humør, det vet jeg, for jeg har jobbet i andre deler av landet! Litt galgenhumor er ikke å forakte når det oppstår krevende situasjoner...

Åse trekker fram kontakten med folkene, eller brukerne, i jobben sin som IKT-leder.

- Dette var ekstra meningsfullt – å være ute hos de 176 brukerne i bedriften. Det ga et litt annet trøkk og mye godt humør å være rundt i fabrikkene og gi dem datastøtte. Og de tre årene som datakoordinator på laboratoriet vil jeg nok huske – da lærte jeg også mye om produksjonsprosessen for gjødsel.

TENKER PÅ TVERS

Bjarne Flaata er opprinnelig fra Høylandet i Nord-Trøndelag, og etter teknisk fagskole i maskinfag kom han første gang til Glomfjord i 1967, som assistent i arbeidet med akkorder i rasjonaliseringsavdelingen. Så gikk turen til Drammen sammen med Åse, og jobb som konstruktør ved Gullskogen Cellulosefabrikk. Etter to år gikk turen nordover igjen til tilsvarende jobb i PKL, der han i grove trekk har blitt siden. Vedlikeholdsprosjekter, driftssjef i 3-4 år og så inn i Yaras prosjektorganisasjon for en håndfull år siden.

- Og da har jeg hovedsakelig vært prosjektleder for store og små vedlikeholdsprosjekter, spesielt på Nedre og spesielt på transport, kraner, lasting og lossing. En viktig del av jobben er å lage det tekniske grunnlaget for å hente inn priser. - Et særpreg ved Glomfjord-fabrikken er forresten at vi i større grad

enn Porsgrunn makter å jobbe på tvers i organisasjonen i dette arbeidet, fastslår han.

RIVENDE PÅ DATA

Åse er oppvokst i Glomfjord, og etter grunnskolen tok hun handel og kontor i Bodø før turen gikk hjem igjen og til skrivestua på Hydro i -67. Så et år i arbeid for Trønderdata i Trondheim, før Buskerud hullkortsentral i Drammen. Da paret så flyttet nordover for godt, ble det flere oppgaver med hullkort - et fordums kodesystem på lønning og regnskap basert på det binære tallsystemet. En forløper til dagens databehandling, kan man vel på et vis si. Og for alle som har levd noen tiår er det lett å skjønne hvilken rivende utvikling hun har stått i, siden hun ble fast på edb-avdelingen tidlig på 1990-tallet.

- Jeg har faktisk laget meg et lite “museum” her nede i kjelleren, og det kan være artig å kikke på, sier Åse, og vi tar turen ned i kjelleren for å se på gamle dataterminaler, 16-tommers disketter, for ikke å snakke om hullkortene.

RART, MEN BRA

- Rart å bli pensjonister?

- Det blir jo en helt ny hverdag, uten masse telefoner, ingen lunsj-pause å gå til, ingen ferie å se fram til. Og ingen som etterspør mine tjenester, så det blir litt rart, mener Åse.

- Men friheten blir veldig bra, og jeg må innrømme at jeg ser fram til å gå av nå. Og så har vi barn og barnebarn i Stockholm og Stavanger. Det skal bli fint å kunne reise mer for å besøke dem! Ser også fram til å kunne tilbringe mere tid på hytta. Bjarne humrer litt.

- Jo, jeg får lese den der boka til Thomas Hylland Eriksen om langsom tid – jeg kan nok bli rastløs. Jeg tror det er riktig at arbeidsplassen betyr mer enn det den er verdsatt som, på det sosiale. Nå skal nok jeg leies inn litt, da, til diverse småprosjekter. Så lenge det fysiske fungerer og det er sting i arbeidsmiljøet, synes jeg det er helt naturlig.

Karrieren over: slutt på brukerstøtte, nettverk og servere for Åse Flaata, som i alle år har vært blant de eldste i IKT-avdelingen i Yara. Nå blir 61-åringen pensjonist.

Karrieren over: slutt på møter, ringpermer og tegninger for Bjarne Flaata, som i en årrekke har ledet små og store prosjekter på vedlikehold i Yara. Nå er 64-åringen blitt pensjonist.

- Jeg har et lite “museum” her i kjelleren som viser hvor enorm edb-utviklingen har vært, forteller Åse – her viser hun fram fordums hullkort.

- Vi får en helt ny hverdag uten møter, masse telefoner og ferie å se fram til. Det blir rart, men godt også, mener ekteparet Bjarne og Åse Flaata.

FORSINKET MEN ALT VEL

- Vi var nok litt for optimistiske, innrømmer André. Men takket være plan B har den første smolten til “nye” Marine Harvest det helt utmerket.

100-millioner-ombyggingen ved Marine Harvest i Glomfjord skulle vært ferdig nå – alle anlegg og utstyr i drift. Men nei.

- Det er nok bare å innse at vi så langt er to måneder forsinket. Et så stort prosjekt tar nok lengre tid enn vi hadde forutsett. Men vi mister ikke produksjon på grunn av dette, og vi holder oss fortsatt innenfor budsjett, forsikrer daglig leder André Spigseth.

ETTER PLANEN

Laksesmoltanlegget har stått på hodet det meste av dette året, og samtlige av de nå nær 20 ansatte har deltatt i om- og utbyggingen som skal doble kapasiteten. To gigantiske rørgater lagt til Statkraft på Fykan for ny ferskvann-tilførsel, ombygging av vann- og pumpesystemer og overbygging av kar – dette har vært viktige elementer. Framdriftsplanen ved oppstart i vår var at den første yngelen skulle fraktes ned fra klekkeriet til ny-anlegget i god tid før jul.

- Den første gruppen som skal inn i den nye hallen kommer ned i starten av april, så vi er et stykke etter den opprinnelige planen, bekrefter André.

IKKE DYRERE

- Men hvordan gikk det med ragna som ble satt i produksjon tidligere i høst, og som på et tidspunkt måtte ned hit for å føres opp?

- Der gjennomførte vi en plan B. Den første gruppen på 4 millioner smolt er nå plassert i eksisterende anlegg, det vi kaller avdeling D her på andre siden av administrasjonsbygget.

- Vi måtte gjøre noen provisoriske anordninger både på tilførsel av vann og oksygen. Dette har gitt oss en del mer arbeid, men ikke særlig økte kostnader. Og smolten har det utmerket, i sin optimale temperatur, som er 14 grader pluss!

LEVERING MAI

Det var den første mandagen og tirsdagen nå i desember at de aller fleste av de 18 tankbilturene med yngel fra Øvre ble gjennomført. Etter en større sorteringsjobb i slutten av februar skal den verdifulle smolten være klar til levering ut i oppdrettsanlegg i mai måned.

- Status for utbyggingen er for det første at den nye hallen nå er ferdig. På Fykan

- Her står smolten – 250.000 stykker i hvert kar, opplyser driftsassistent Anders D. Torrisen hos Marine Harvest i Glomfjord.

er pumpestasjonen ferdig, og bygget over bakken begynner å ta form – nå skal trafo, aggregat og el-skap på plass. På denne siden gjøres teknisk rom og alt av vannbehandlingsutstyr ferdig nå og etter jul. I tillegg er lokale entreprenører som XL-BYGG, Halså Sveiseverksted, Terje Halsan AS, Semek, BIS Productionpartner og Moldjord Bygg og Anlegg inne. De jobber for eksempel med gangveier og broer, sluser, nye smittevernsoner og med aggregater og strømtilførsel, forklarer André Spigseth.

- Vi må bare innse at prosjektet er nokså forsinket i forhold til den opprinnelige planen, innrømmer daglig leder André Spigseth.

LISE TIMET GODT

Lise Mørsvik synes hun har vært heldig med tidspunktet.

Stemmer, hun er fra Mørsvikbotn i Sørfold, og er siden juni i år personalrådgiver (HR advisor) i REC Wafer Mono-administrasjonen. Lise Mørsvik er spesielt fornøyd med tidspunktet hun fikk jobben på.

UTROLIG MYE

- Ja, det er kjempespennende – nå får jeg jo være med på oppturen! Det foregår så utrolig mye i bedriften – man vet aldri hvordan en arbeidsdag vil utvikle seg – det skjer noe hele tiden. Å jobbe sammen med så mange dyktige folk som ønsker å nå målene til REC – det er veldig dynamisk og spennende.

- Jeg hadde nok andre muligheter for jobb da jeg flyttet til Glomfjord, men jeg er glad jeg valgte Mono, slår hun fast.

PERSONALUTDANNING

Med tre år bak seg i høyskolestudier i Bodø – først og fremst innen sosiologi og personalkompetanse – flyttet hun nemlig til ny kommune og ny jobb sammen med sine to barn på 10 og 12 år. Og er i dag samboer med Vidar

Fossen, faglærer ved Meløy videregående skole i Glomfjord.

- Han er jo gammelkjæresten min, da, så jeg kjente litt til Glomfjord fra før, smiler 38-åringen.

- Og så hadde jeg lest meg opp litt på REC. Da denne jobben ble lyst ut, tenkte jeg: “Drømmejobben! Den får jeg aldri...”. Men så fikk jeg den!

EN AV FIRE

Opprinnelig fra Sørfold, altså, men med lang arbeidserfaring fra Bodø bak seg – hovedsakelig som servitør i Diplomat-systemet – før hun satte seg på skolebenken og nå har gjort et solid bransjehopp. I dag jobber Lise for eksempel med bemanning, rekruttering, fraværsregistrering og alle typer støttefunksjoner for de om lag 200 ansatte i waferbedriften. Hun er den ene av fire personalrådgivere i de to REC-bedriftene som ledes av HR-sjef Vivian Svendsgård, og der de andre er Kathrine S. Jensen (vikar for Stina Brattøy), Anne Mari Bernhoff og Laila Heløy.

Lise Mørsvik – fornøyd med å bo i Glomfjord, fornøyd med bransjehopp og fornøyd med Mono-jobb.

RESEPSJONSBYTTER

Fast i resepsjonen: Helene Kvande.

Slutter i resepsjonen: Silje H. Hagen.

Helene fast i resepsjonen, Silje til Ellen.

Vi har møtt henne siden januar i fjor, men først nå blir det på fast basis. Helene Kvande (52) i MBS har nemlig fått fast jobb i resepsjon og portvakt, og tiltrer formelt 1. januar. Da hun først kom til parken, var det som vikar for resepsjonist Silje Horsberg Hagen, som da hadde fødselspermisjon. Nå har Silje meldt overgang til tannlege Ellen her i Glomfjord, og dermed er det avklart at Helene blir hennes erstatter på fast basis. Helene Kvande har sin hovedbakgrunn fra jobber i handelsstanden på Ørnes.

Almar Vågan (i midten foran) og de andre som i år hadde stått på post i 25 år for Hydro, deretter Yara. Bak fra venstre: Reidun Villa, Toril Svendsen, May-Liss Olsen, Torunn-Aina Bjørklund og Lisa Vigdis Jensen. Foran fra venstre Magnus Sigfred Selstad, Torstein Ødegård, Almar Vågan, Gunnar Midthun og John Are Dahl. Herold Atle Jensen (40 år) var ikke tilstede da bildet ble tatt.

YARA HEDRET 19

Det foregikk på verdig og tradisjonelt vis da Yara nylig hedret en rekke av sine trofaste medarbeidere med varm lunsj i vakre Glomstua. Almar Vågan fikk komme to ganger.

- Jeg ble lei av all reisingen, ser du, jeg før som en røyskatt rundt i hele landet – ½ her, tre måneder der. Så da jeg fikk fast jobb i PKL, var det lett å si ja, og jeg har ikke

angret én dag! forteller Almar Vågan, siden i juni pensjonist etter 25 år på post for Yara i Glomfjord.

DYKTIG SVEISER

Almar fikk nylig dobbel oppmerksomhet fra bedriften, med to Glomstua-lunsjer. Ikke bare har han møtt på jobb i sammenhengende to og et halvt tiår – han ble også gjort stas på som afp-pensjonist.

- Jobben i PKL var allsidig og flott, med masse trivelige folk, er sluttattesten hans til bedriften.

Men, egentlig er han sveiser, den opprinnelige saltalderen. Videregående skole i Mosjøen, første jobb ble på koksverket på Mo. Senere

fulgte et omflakkende liv som etterspurt i sitt fag – blant annet var han viktig mann da det skulle lages “sugerør” fra Statfjord B-plattformen og ned i havbunnen under Nordsjøen. Til Glomfjord kom han også i sveiseoppdrag for en innleid entreprenør til Hydro. Med tilbud om lokal gjødsel-jobb hoppet han av, pluss at det også var en kvinne inne i bildet...

19 I ALT

I alt 19 nåværende og tidligere medarbeidere fikk sin heder i forbindelse med årets Glomstua-lunsjer. Først ut var alle som kan markere henholdsvis 25 og 40 års innsats for bedriften, altså først Hydro, og Yara fra 2004. Her er navnene, med tjenestetid i parentes

...og Almar var også på plass da disse karene ble hedret som mottakere av Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste, eller som pensjonister. Bak fra venstre Almar Vågan (pensjonist), Åge Bunes (Norges Vel-medalje) og Oddmund Storaker (pensjonist). Foran fra venstre Alf Harry Lillelund (Norges Vel-medalje), Bjarne Flaatt (pensjonist) og Åge Jenssen (pensjonist).

bak: Herold Atle Jensen (40 år, ikke tilstede da bildet ble tatt), John Are Dahl (25), Almar Vågan (25), Toril Svendsen (25), Torstein Ødegård (25), Gunnar Midthun (25), Lisa Vigdis Jensen (25), Reidun Villa (25), May-Liss Olsen (25), Magnus Sigfred Selstad (25) og Torunn-Aina Bjørklund (25).

PENSJON OG MEDALJE

Samlet til neste lunsj, sammen med fabrikk-sjef Jyri Rantanen, personalsjef May-Eli N. Johnsen og driftssjef Arve Jordal, var for det første de som dette året har gått av med avtalefestet pensjon, dessuten medarbeiderne som får utdelt Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste. Pensjonistene først: Steinar Bergli (stab, ikke tilstede da bildet ble tatt), Herold Atle Jensen (ferdigvareområdet, FVO, ikke tilstede), Almar Vågan (PKL), Bjarne Flaatt (Glomfjord Industripark), Oddmund Storaker (HMSK) og Åge Jenssen (FVO). Medalje for lang o tro tjeneste: Alf Harry Lillelund, Åge Bunes, Geir Hansen (ikke tilstede) og Geir Mesøy (ikke tilstede).

GRATULERER

Så kan vi gratulere en parkansatt som også gjør et viktig arbeid på hjemmebane, nemlig **William Leonhardsen**. Han og hans **Jannicke (Jensen)** fikk en sønn 19. november. Niclas var 54 centimeter ved fødselen og veide 4.040 gram. William jobber for øvrig i Fullgjødsselfabrikken, mens Jannicke er lærer innen helse og omsorgssektoren i Meløy kommune.

HOTELL “BELSEN”

Møt Glomfjords noe ukjente hotell-sjef. Hun heter Karen-Anna Brun og jobber for Terje Halsan AS.

- Velkommen hit! smiler “hotellsjef” Karen-Anna Brun og presenterer sine 27 rom i “Belsen” i industriparken. Hvor vi er? Jo, i brakkeriggen til Terje Halsan AS. Karen-Anna er vertskap, og etterspørselen er betydelig.

HOTELLSJEFEN

- Ja, absolutt, det er et bra sig av anleggsfolk som vil bo her. Dette er ingen topp moderne rigg, men folk synes det er rent og trivelig, og er fornøyd. Mange bor hele arbeidsuka si her, og har lange arbeidsdager – da må vi sørge for at de har det bra, mener Karen-Anna.

Hun er ansatt hos Terje Halsan AS med nettopp dette som hovedoppgave: klargjøre rom og administrere nøkler, renhold av rom, felleskjøkken, -dusjer og –toalett, samt typiske vaktmesteroppgaver i riggen som Kristen Halsan kjøpte for 4-5 år siden. - Spesielt under revisjonsstansen til Yara er det stort trøkk – da kan det være et puslespill å få plass til flest mulig, og i slike perioder kunne vi nok leid ut 10 brakker til, mener hun.

STORT TRØKK

Hun viser oss rundt i brakkeriggen sammen med Håvard Jentoftsen, som er formann hos den svært så allsidige entreprenøren. At selskapet tilbyr grunnarbeid, riving, snømåking, ulike kranoppdrag og utleie og tømming av alle typer avfallscontainere, utleie av anleggsutstyr, ja, det er kjent for mange. At Halsan også er en viktig aktør på overnatting i Glomfjord, er nok ukjent for en del. - Pågangen er større enn vi forutså da riggen ble kjøpt. Ikke minst i forbindelse med REC-utbyggingene, så klart, men også nå. Det har stort sett vært fullt her i desember. Når det er litt trangere tider i næringslivet, er det vel ikke til å stikke under en stol at mange entreprenører ønsker en slik, rimeligere løsning, mener Håvard.

OM BRAKKELIVET

Han karakteriserer bedriftens boligrigg i “Belsen”

som gode, gammeldagse anleggsbrakker, med en helt grei standard. Så kommer de nye brakkerommene i tillegg, de som er komplett med egen dusj og wc.

- Jeg husker selv fra tiden jeg jobbet på anlegg, blant annet på E6 gjennom Saltdal. Det var en trivelig tid, og vi bodde på slike brakker. Vi var der for å jobbe, spise og sove, og det var helt greit, husker han. Utleievirksomheten i dag foregår ved at leverandører på tur til industriparken kontakter daglig leder Kristen Halsan, Håvard eller Karen-Anna.

- Og så er det tilrettelagt slik at arbeiderne etter en lang dag på jobb kan lage seg litt varm mat på kjøkkenet før de tar kveld, forklarer Karen-Anna.

BELSEN ER BRAKKER

“Belsen” har lange tradisjoner som område for brakkerigger for industrien. Tyskerne bygget et anlegg som Hydro overtok etter verdenskrigen og brukte under byggingen av gjødselabrikk fra 1947 til -49. Dagens rigger ble satt opp av Hydro på 1980-tallet i forbindelse med store anleggsprosjekter som fjellhallen og ammoniakklageret. I senere år er brakkene benyttet til det samme, nemlig husrom for tilreisende entreprenører som gjør arbeid i fabrikkene.

- Da jeg fikk tilbud fra Yara om å kjøpe anlegget, takket jeg ja på grunn av tomte, først og fremst – ikke fordi det var et mål å drive utleievirksomhet, forteller Kristen Halsan.

- Men etterspørselen er stor, og slik det er nå, har vi ingen andre planer enn å drive riggen videre.

BEDRE FOR HELSA

Der Karen-Anna Brun altså er ansatt i 80 prosent stilling som “hotellsjef”. Mange vil nok huske henne enda bedre fra hennes tidligere jobb. I en årrekke var hun nemlig ett av Posten sine blide ansikter utad ved postkontoret på Ørnes. Fortsatt i sin beste alder var hun klar for nye oppdrag da dørene der stengte for drøyt to år siden. I januar -09 ble hun kapret av Terje Halsan AS som “hotellsjef”.

- Denne jobben er mye bedre for helsen mi. I den forrige jobben ble det mye stillesitting – her er jeg rundt omkring og i bevegelse hele tiden. Og er det stille en dag, er det alltid andre ting å gjøre i bedriften, forteller Karen-Anna.

PS!

**Ute etter brakkeovernatting?
Ring 90 27 86 92.**

Etter er lang arbeidsdag på prosjekter i industriparken kan leietakerne lage seg mat her i felles-kjøkken-avdelingen.

- Her er det travle dager – etterspørselen etter overnatting er ganske stor, forteller “hotellsjef” Karen-Anna Brun i Terje Halsan AS.

- Siden vi kjøpte brakkeriggen fra Yara for 4-5 år siden, har det vært et stort behov for rom, ikke minst i forbindelse med REC-utbyggingene, sier Halsan-formann Håvard Jentoftsen.

Nyinvesteringen til brakkeriggen er de sju “mini-leilighetene” som er komplett med minikjøkken, bad og dusj.

I gamle dager: Mari-Ann Solhaug jobbet i 13 år ved råglassfabrikken, blant annet sammen med Svein Brattøy og Trond Fagerli (t.h.). Nå blir hun kontorleder ved Meløy videregående skole, og dermed kollega med Trond på nytt. Han er nemlig faglærer ved skolen.

ENDELIG RETT JOBB

Mari-Ann Solhaug fant endelig jobben som passet perfekt til hennes bakgrunn.

- Det var veldig artig å få akkurat denne jobben! For det var jo synd å ikke få benyttet den kompetansen jeg opparbeidet meg gjennom de 13 årene i PQ Norge Silicates, sier en fornøyd Mari-Ann Solhaug.

INGEN JOBBER PASSET

Du husker henne kanskje også som økonomiansvarlig i den nå nedlagte råglassfabrikken? Nå er det bare julefeiringen som skal unnagjøres før 48-åringen fra Halså tiltrer i sin nye jobb. Som kontorleder ved Meløy videregående skole i Glomfjord.

- Da jeg fikk sluttpakke i PQ, bestemte jeg meg for å være hjemme en stund, bruke litt tid på å søke jobber. Men det var ingen jobber å søke på som passet med min bakgrunn! - Så begynte jeg riktignok ved NAV på Ørnes, der jeg jobbet i mottaket og med Kvalifiseringsprogrammet. Og der trives jeg kjempe godt, og kommer til å savne kollegene mine, men det er en lang vei å pendle fra Halså. Og da det endelig ble lyst ut en jobb som etterspør mine kvalifikasjoner, da bare måtte jeg søke!

VARIERT BAKGRUNN

Med det aller beste resultat, altså. Tobarnsmoren overtar nemlig jobben etter Svein-Egil Andreassen, som i forbindelse med byttet går

av med pensjon etter en lang karriere i Nordland Fylkeskommune. Mari-Ann, på sin side, begynte opprinnelig med landbruk:

- Joda, jeg utdannet meg til agronom, og har blant annet jobbet som landbruksvikar på Senja, opplyser hun.

Videre på veien tok hun handel og kontor, før stilling som agrotekniker i Gildeskål og fullmektig ved landbrukskontoret i Lurøy. Deretter to års arbeid ved en landbruksskole i Zambia i regi av Fredskorpset Norad, før halsaværingen valgte Glomfjord som ny jobb-base:

- Det stemmer – jeg jobbet først i seks år ved det tidligere reisebyrået, før jeg kom til PQ og ble der i 13 år til fabrikken ble nedlagt i fjor vår.

INNOM DET MESTE

36 års tjenestetid ble det til slutt. Og Oddmund Storaker har vært innom det meste i Yara Glomfjord, før han nylig ble afp-pensjonist.

- En veldig god og interessant arbeidsplass, er Oddmunds egen “sluttmelding” til arbeidsgiveren han har hatt siden 1974.

1971 GA MERSMAK

1. desember i år var Oddmunds første dag som afp-pensjonist. 36 år etter at han flyttet til Meløy for godt i 1974, var en lang og særdeles innholdsrik karriere for Hydro og Yara over. Men det begynte på et vis allerede i -71: - Ja, da kom jeg til Glomfjord for første gang, som fersk bygg-og anleggsingeniør ansatt hos entreprenør, og for å være med på byggingen av kai, Syre B-fabrikken og lager 3,4 og 5, husker han.

Men flyttingen ble altså permanent tre år senere. Oddmund fra Herjangen i Narvik kommune tok med seg familien til Meløy – han har i dag en voksen sønn og datter og seks barnebarn, mens hans kone nylig gikk bort.

MANGE FUNKSJONER

- I årene før jeg flyttet hit, var jeg ingeniør på ulike anlegg, jeg var blant annet med på å bygge brua til Andøya. Så da jeg ble ansatt i Glomfjord, var det som vedlikeholdsingeniør i bygningsavdelingen, der jeg senere ble sjef. I disse årene var jeg blant annet stedlig byggeleder for ammoniakklageret, forteller Oddmund.

Senere overtok han som driftssjef i Fullgjødsselfabrikken, og deretter fulgte jobben som opplæringsleder i en nokså spesiell periode.

- I den jobben ble jeg nokså sentral i omstillingsarbeidet som fulgte etter nedleggelsen av ammoniakfabrikken.

EN STOR LYKKE

Etter dette ble Oddmund igjen driftssjef, denne gangen i PKL – før turen gikk til Øvre område “for godt”. De siste drøyt 10 årene har han nemlig vært sjef for helse, miljø, sikkerhet og kvalitet, med unntak for en relativt kort periode da han var administrasjonssjef i bedriften.

- I denne perioden skjedde også utskillingen av gjødseldivisjonen fra Hydro og vi ble til Yara. En stor lykke for oss med Eivind Reiten som Hydro-sjef, som ikke ønsket mer enn ett industrielt bein å stå på. Dermed har Yara hatt “frie tøyler” til å utvikle seg positivt videre, mener Oddmund Storaker.

Oddmund Storaker er blitt afp-pensjonist.

HYGGELIG PERM

Når Aileen Skaugvold (bildet) og Ragnhild Fredriksli i SiC Processing tar permisjon fra slurryproduksjonen nå i januar, er det av hyggelige årsaker. De venter nemlig begge barn, og skal ha fødselspermisjon. Sigmund Engamo på SiC-lageret og Kristian Klette i produksjonen slutter 1. februar neste år.

Aileen Skaugvold

BLE ORDENTLIG MELØYFJÆRING

Svigerfar vekket interessen for oppdrett-Meløy. Og dermed....

- Av kjenninger som hadde jobbet her fikk jeg vite at arbeidsmiljøet her var utrolig bra, og i Marine Harvest vet jeg at det er ordnede forhold og gode betingelser, svarer Anders D. Torrissen (32). Vi har nettopp spurt ham hvorfor han nå har flyttet til Meløy og jobben som driftsassistent på settefiskanlegget ved Glomfjorden.

SVIGERS BIDRO

For opprinnelig er han fra Mo i Rana, Anders. Linken til Meløy har vært at han er gift med Asbjørn Torrissens datter Camilla, og paret har nå bosatt seg med to barn på Vall i Søndre Meløy. - Så jeg er ganske godt kjent her, da, og det er jo veldig fint i Meløy. - Men det var nok svigerfar Asbjørn som gjorde at jeg fikk øynene opp for oppdrettsvirksomheten i Meløy – han tok meg med ut i båt

så jeg fikk se på en del av anleggene deres. Asbjørn Torrissen er som kjent en nestor innenfor oppdrettsvirksomhet i Meløy, etter driften av Torris Products og lakseslakteriet på Halså under ulikt eierskap.

FAMILIE OG FAG

Anders startet ut med videregående skole, allmenne fag, på hjemstedet Mo i Rana. Så militærtjeneste og senere befalsutdanning i Forsvaret i Bodø, før turen gikk til høyskolen, der interessen hans for natur førte til studier i akvakultur framfor IKT. Som bachelor i akvakultur flyttet han til Ryfylke og etter hvert driftsledelse for Marine Harvest sin satsing på torsk, før han fikk biologisk ansvar i satsingen på kveite. Etter tre år vestpå ble han engasjert som leder for oppbygging av Codfarmers' anlegg i Mørkvedbukta, og etter dette igjen gikk turen til Smolten AS i Mørsvikbotn i fjor. 1. november i år tiltrådte Anders så som "høyre hånd" for driftsleder for Marine Harvest i Glomfjord.

Opprinnelig fra Mo – nå har Anders D. Torrissen flyttet fra Tverlandet med kone og to barn. Og jobber for Marine Harvest i Glomfjord.

- Familiære ting var en viktig grunn til at vi flyttet hit. Men faglig er det selvsagt spennende med de investeringene som nå gjøres i dette anlegget, og at vi blir en av de største smoltprodusentene i verden, mener han.

ERFAREN OG STOLT

REC Wafer Mono har hentet en erfaren produksjonssjef fra Sverige for å lede waferområdet. Ulla Simonsson er stolt over å få være med.

- "Hva blir det neste? Våpen?!" spurte min mor – jeg hadde vært med i produksjonen for biler, øl og snus. Endelig kan jeg være med og produsere noe jeg er stolt over! storsmiler Ulla Simonsson over en kaffe i Mono-kantina. 48-åringen fra Jämtland er siden i sommer produksjonssjef i waferområdet i REC-bedriften, og dermed sentral i det strenge forbedringsprogrammet som er lagt for det kommende året.

STOLT ULLA

- Jeg er stolt over å få være med på dette, og håper at alle andre i bedriften også kan kjenne på den følelsen. Det er en hard jobb, men jeg tror virkelig på de planene vi har lagt

for 2011, fastslår hun.

Ulla har solid bakgrunn fra produksjon og logistikk, først fra det lille bryggeriet Zeunerts i Sollefteå, senere TMD samme sted, en fabrikk som lager friksjonsmaterialet i bremsen til storbilmerker som Scania og Volvo. Siste jobb før Mono i Glomfjord var som produksjonssjef hos Swedish Match, som lager snus.

- I denne jobben er jeg glad for at jeg ikke bare har lest om hvordan arbeidsmetoder kan endres – jeg har gjort det før og vet hvor utfordringene ligger.

TRENE HOLDNINGER

Med voksne barn lå det i sommer til rette for å følge eventyrlysten og mannen Ronny Widerberg til Norge, til bosted i lille Storvika og til ledige jobber i storproduksjonen av wafere i Glomfjord.

- 5S-systemet er en trening i holdninger, og nå gjelder det å ha is i magen og ikke legge bort planene vi har lagt, bare fordi resultatene ikke kommer så fort som vi hadde håpet,

- Nå må vi ha is i magen og gjøre det vi er enig om å gjøre, mener produksjonssjef Ulla Simonsson hos REC Wafer Mono.

understreker den erfarne lederen.

- I dette arbeidet er det avgjørende å få folk til å jobbe godt sammen i team. Når et team består av svært forskjellige individer kan det være krevende underveis, men det gir det beste resultatet til slutt, mener hun.

Alle bildene: Jann Pettersen

ET HELT ANNET TREFF

Vestvatn-opplevelser ble en god erstatning for Lærlingens dag. Men oppslutningen skal bli bedre.

- Veldig god stemning, veldig gode tilbakemeldinger. Vi hadde nok håpet på flere deltakere, men det skal vi jobbe med det kommende året, forteller Bente Christensen ved Opplæringskontoret, MBS.

PRØVDE NYTT

For: som erstatning for den tradisjonelle Lærlingens dag ved Glomfjord hotell, inviterte hun og kollega Finn-Åge Pettersen til

bussutflukt med mat og opplevelser i Vestvatn Villmarkscamp ved Misvær.

- Lærlingens dag ble rett og slett en hel dag med teori, og nå ville vi prøve noe nytt for å trekke enda flere med. Vi er ikke fornøyd med at så få som 25 var med til Vestvatn – vi hadde håpet på 40 – men de som var med forteller at de hadde en kjempefin dag, sier Bente om utflukten ved forrige månedsskifte. - Nå ønsker vi å se på et samarbeid med opplæringskontoret i Indre Salten om et nytt slikt treff neste år.

KONKURRERTE

Årets tur gikk altså med buss fra Glomfjord, og programmet ved villmarkscamp-en ble innledet med viltgrøte til lunsj. Deretter:

- Var Jim Kristiansen fra politiet på plass og snakket om trafikk og rus. I tillegg orienterte lærlingene Synnøve Karlsen (helse- og sosialfag, Meløy kommune) og Robin Selstad (elektriker, El-Team) – hun om sine tre måneder i Irland og han om overgangen fra skole til arbeidsliv, forteller Bente. I tillegg var fagkonsulent Jann Pettersen fra Nordland Fylkeskommune på plass for å orientere om fagopplæring, og LO's ungdomsssekretær i Nordland, Raymond Alstad, snakket om lov og rett i arbeidslivet. - Og ikke minst arrangerte vi Vestvatn Games, med forskjellige aktiviteter, som stylteløp, miniski og melkespannkasting. Det var en flott atmosfære, og vi ble kjempagodt tatt vare på av vertskapet, forsikrer Bente.

SENTRALE I NY ORGANISASJON

BIS Production Partner organiserer produksjonen sin i to enheter som ledes av Bjørnar Breivik (foran, verkstedsjef) og Knut Ivar Amundsen (leder teknisk senter).

En veteran på 47 og en super-veteran på 62 er sentrale når BIS endrer organisasjonen.

Etter svært hektiske og lønnsomme år med flere store utbygginger i Glomfjord Industri-park, er BIS tilbake i "hverdagen". Vedlike-holdsbedriften dimensjonerer og organiserer seg for tiden som kommer. Overgangen er tøff nok, med ikke fullt så fulle ordrebøker, og fare for permitteringer. Nå er staben "trim-met" til 72 ansatte pluss lærlinger, og arbeidet organiseres på en litt annen måte, ikke minst for å tilby kundene gode nok oppfølging. BIS-veteranene Knut Ivar Amundsen (47) og Bjørnar Breivik (62) er sentrale i det nye

organisasjonskartet.

BEDRE SAMKJØRING

- En viktig hensikt er å få til bedre samkjøring mellom avdelingene våre. Dette skal for eksempel skje ved at det er vi i teknisk senter som skal trekke ingeniørene inn som fagstøtte overfor avdelingene. Ingeniørene er altså blitt en del av teknisk senter i likhet med lager og innkjøp, som også utgjør en del av de sentrale arbeidsprosessene i BIS. Alt dette er gjort for å få etablert et tettere samarbeid mellom de forskjellige leddene i arbeidsprosessen, helt fra forespørsel til utførelse og avslutning av oppdragene, forklarer Knut Ivar Amundsen. Han leder fra nå av det som internt altså kalles teknisk senter, som i tillegg til ingeniør-

service også favner både elektro, autel og bygg. Mens Bjørnar fra nå er enhetsledere for verkstedene, altså plate-, rør og mekanisk. - Den nye organiseringen har også med at vi nå er færre ansatte enn før, men ikke minst viktig er det at dette også skal være merkbart for kundene våre, som skal få en enda bedre oppfølging, forteller de to.

VIL IKKE FORLATE

Bjørnar Breivik kunne med god samvittighet gjort som et flertall park-ansatte gjør ved fylte 62 år, nemlig gått av med avtalefestet pensjon – AFP. Men han gjør det ikke. - Jeg synes fortsatt det er givende å jobbe, og egentlig spesielt siden vi er inne i en litt vanskelig periode nå. På et vis synes jeg ikke

at jeg kan forlate nå – jeg vil vite at dette går bra før jeg slutter, mener Bjørnar.

- Og så synes jeg jo at jeg fortsatt har noe å bidra med! Jeg tror at enhver bedrift trenger organisasjonsbærere som hjelper til med å ta vare på de tingene som var bra før – ting som skal være der, men ikke trenger å bli funnet opp på nytt hele tiden. I utgangspunktet skal jeg stå i jobb noen år til, fastslår Bjørnar Breivik, som nå har om lag 30 ansatte under seg som enhetsleder verksted.

VERKSTED-HMS-VERKSTED

I likhet med Knut Ivar har han en lang og innholdsrik karriere i henholdsvis Hydro Agri, Hydro Production Partner og nå BIS Production Partner. Bjørnar tok opprinnelig

realskole, handelsskole og teknisk fagskole på maskin, og jobbet først som hjelpearbeider i plateverkstedet fra 1968. Senere gikk turen til plateverkstedet, før han overtok ledelsen av rørleggerverkstedet og deretter også plateverkstedet. Etter en periode som verkstedkoordinator under verkstedsjef Terje Neverdal, "arvet" han senere hans jobb, etter en periode på to år der han arbeidet med innføring av SAP - bedriftens totalsystem for drift. - De siste årene har jeg jobbet med HMS – først i en stilling her i bedriften, og så på heltid som HMS-ansvarlig i utbyggingen av REC Wafer Mono. De siste sju månedene har jeg vært avdelingsleder på autel her i BIS, før jeg nå er blitt enhetsleder verksted.

STØRRE ANSVAR

Knut Ivar Amundsen har på sin side fartstid i bedriften siden 1985, da han fikk fast jobb etter å ha tatt fagbrev som industrimekaniker. I løpet av årene har han både vært mekaniker i Fullgjødsselfabrikken, fagkoordinator på mekanisk i PKL og det samme på Øvre, planlegger, verkstedleder og leder av de siste årenes plansenter i BIS. I løpet av de siste årene har han også tatt teknisk fagskole i Narvik. - Det er en omfattende jobb, og det som er helt nytt, er jo at jeg også skal ha ansvaret for elektro og bygg, så det blir viktig å dra veksler på alle de som er faglig sterke på de områdene, mener han.

GJØR DIN BEDRIFT SYNLIG!

Mediehuset Meløy AS hjelper deg på veien fra idé til ferdig produkt.

- Idéskisser
- Design og utforming
- Trykking

- Lokal forankring
- Bred erfaring
- Høy kompetanse

Brosjyre, annonse, plakater, flyers o.l.

Vi ønsker våre kunder og lesere en riktig God jul!

NY SJEFJOBB FOR ERIK

Han har vært innkjøpssjef, driftssjef både i Fullgjødselfabrikken og i PKL, administrasjonssjef og fabrikkssjef. Nå er Erik Knutssøn blitt HMSK-sjef i Yara.

Kontor-tilbake på Øvre område, altså, etter seks år som leder for avsnittet pakkeri-kai-lager i gjødselfabrikken. Erik Knutssøn overtok ved forrige månedsskifte jobben etter nybakt pensjonist Oddmund Storaker. Dermed leder han nå arbeidet med helse, miljø, sikkerhet og kvalitet i bedriften.

STOR TAKHØYDE

- Skal vi først oppsummere PKL-årene, Erik?
- Ja, der var vi gjennom en del prosesser som ikke var helt enkle, for eksempel nedbemanning. Men det er stor åpenhet og takhøyde, og de ansatte tør å si sin mening uten å være redd for å bli hengt – dette er vel fordi folk føler seg trygge.
- Pakkingen i småsekk er jo redusert markant i perioden, og derfor har vi oftere enn normalt måttet se på strukturen og bemanningen vår. I dag er det slutt på de mange kundeklagene på for eksempel vannskader, og vi har tatt i bruk flere verktøy som gjør at det gjøres en enda bedre jobb for kundene.

SOLID UTDANNING

Litt mer om det som har vært – nemlig Eriks karriere så langt: bodøvreringen tok allmenne fag i hjembyen før ingeniørutdanning innen bygg og anlegg i Narvik. Tilbake i Bodø fulgte sju jobbeår, blant annet med mye byggeledelse under flyplass-etablering for Forsvaret. Etter dette valgte Erik igjen skolebenken – han bygget på med siviløkonomutdanning, og så var det i 1995 at han først kom til Glomfjord og til Hydro. Først i innkjøpsavdelingen sammen med Vidar Andersen, der han senere ble sjef, og etter dette igjen administrasjonssjef før fabrikkssjef Jan-Petter Fossum i 2003 overtalte ham til å gå inn i driftssjef-jobben i Fullgjødselfabrikken. Ikke lenge etter ble Erik den samme Fossums arvtaker som fabrikkssjef, men på grunn av sykdom ble denne perioden kort. Og så PKL-sjef fra -04.

SKIFTLEDERE VIKTIGST

- Sikkerhet, ja, viktig felt?
- Og der gjør vi mye bra, og har mange gode verktøy. Målet er å bli bedre på forebygging – i dag blir vi litt løpende etter for å observere det som har skjedd, og vi har altfor mange

Erik Knutssøn – ny HMSK-sjef i Yara Glomfjord.

uønskede hendelser med skadepotensiale, begynner Erik.
Og fortsetter:
- Skiftlederne og operatører med utvidet ansvar er de viktigste lederne i bedriften på dette med sikkerhet. Jeg ser for meg som en

del av min jobb at skiftlederne i enda større grad skal forstå sine roller, og ansvaret og myndigheten de skal ha på dette feltet. Vi skal også etablere et eget program for leverandører som er inne hos oss, og for personell som vi leier inn til prosjektledelse.

SISTE SIDEN SIDEN SIST

Vanligvis benytter vi også baksiden av Industrifolk til å speile en bit av industriparkens omfattende næringsvirksomhet. Men, denne gangen ble vi, i likhet med mange andre, sjarmert av denne krabaten! Lukas (1) er

med matmor Karen-Anna Brun på jobb i brakkeriggen til Terje Halsan AS. Rase? Chihuahua. Redaksjonen bak Industrifolk gjør som Lukas, og ønsker alle våre lesere og samarbeidspartnere en riktig god jul og et godt nyttår!